

Solidaritetens sejr

Af Eva Secher Mathiasen,
*psykolog og formand for
Dansk Psykolog Forening*

Balloner, faner, skilte, veste, bluser og kasketter i alle farver. En flere meter høj stork, der rager op over menneskemængden. Et langt, gående optog af hvide lægekitler. Høj stemning, store smil og begejstrede kampråb.

Begejstringen og følelsen af at stå midt i ét stort fællesskab i en menneskemængde kunne minde om et karneval, Copenhagen Pride eller en musikfestival. Men vi er på Sankt Annæ Plads i København foran Forligsinstitutionen. I flere uger har Danmarks offentligt ansatte mødtes både her og mange andre steder i landet – skulder ved skulder, fag ved siden af fag, dag for dag – for at vise vores opbakning til de forhandlere, der forhandler vores overenskomster under optakten til en storkonflikt, hvis ikke det lykkes at lande en løsning inden deadline. Vi er også mødt op for at vise hinanden og Danmark, at når det kommer til vores arbejdsvilkår og løn, så holder vi sammen. Jordemødre, pædagoger, politifolk, læger, lærere, sygeplejersker, bibliotekarer, psykologer – og mange, mange flere.

For første gang i Danmarks og fagbevægelsens historie gik godt 800.000 offentligt ansatte sammen i forhandlingerne om en ny overenskomst for sammen at kæmpe for bedre løn og vilkår. Under mottoet *#EnLøsningForAlle* holdt vi sammen med ryggrad og is i maven til det sidste. I slutningen af april gav sammenholdet og fællesskabet resultat: Vi fik en løsning for alle. Vi fik cementeret arbejdsgiverbetalt frokostpause som den medarbejderrettighed, det havde været

i årtier. Vi fik sikret en offentlig lønudvikling, der er på linje med den private. Vi fik afskaffet privatlønsværnnet, så de offentlige lønninger i fremtiden ikke vil sakke efter de private. Og vi fik taget et vigtigt skridt mod en arbejdstidsaftale for lærerne.

At det kunne lade sig gøre skyldtes flere ting. Dygtige forhandlere naturligvis. Dem, der repræsenterede os, havde is i maven og integritet til at løse opgaven side om side hele vejen. En opbakning fra befolkningen, som var tung i vægtskålen for arbejdsgiverne – for borgerne har for længe stået forstået, at de arbejdsvilkår, de offentligt ansatte er blevet budt i de senere år med besparelser, effektiviseringer, fokus på tempo og produktivitetstiltag fremfor kvalitet, ikke er bæredygtige for et velfærdssamfund, hvor netop de offentligt ansatte er ryggraden. Men fremfor alt kunne det lade sig gøre, fordi vi valgte fællesskabet. Vi holdt sammen, vi holdt ord, og vi holdt ud.

Vi har været vant til at holde sammen gruppe for gruppe og forbund for forbund. For vi er jo forskellige. En psykolog, der arbejder med børn i kommunen, og en politimand – hvad har de til fælles? Det er den ånd, overenskomstforhandlingerne traditionelt er blevet forhandlet i. Det er også den ånd, der har gjort, at vi har blottet en svag flanke i arbejdet mod bedre løn og vilkår. Men psykologer og politimænd har meget tilfælles. Vi har det tilfælles, at det er os, der, sammen med mange andre, udgør bæreevnen i samfundet. Sammen med sygeplejerskerne, DSB's trafikingeniører eller pædagogerne. Vi er dem, der får samfundet til at hænge sammen. Den erkendelse og det stærke sammenhold, vi har været vidne til i de seneste mange uger, er måske den største gevinst ved OK18. For det var solidariteten, der sejrede. Det var fællesskabet, der vandt kampen. Og det var lysten og viljen til begge dele,

der holdt kampgejsten oppe – både inden for murene i Forligsinstitutionen, men i høj grad også udenfor, uanset om det var i menneskemængden på Sankt Annæ Plads, blandt de 10.000 tillidsrepræsentanter for offentligt ansatte, der samledes i Fredericia Messecenter i marts, på sociale medier eller på de hundredvis af medlemsmøder, der er blevet afholdt i de respektive forbund gennem foråret. Vi er stærkest, når vi er sammen.

Vi har skrevet historie flere gange igennem OK18-forløbet. Men vi har også fået en helt ny fortælling. En fortælling om, at fagbevægelsen, der ellers var blevet dømt næsten død i årevis, lever i bedste velgående og har både agt og magt. 'Gør det, du er bedst til', lød et reklameslogan fra Danske Bank engang. Det slogan har vist sig at holde stik. Vi er bedst til at holde sammen. Vi er i hvert fald virkelig gode til det! Og det er jo hele formålet med at have en fagbevægelse, selvom mange meningsdannere og kommentatorer havde så godt som afskrevet den. Men billederne af balloner, faner, skilte, veste, bluser og kasketter i alle farver på Sankt Annæ Plads i København, der har fyldt danskernes tv-skærme, aviser og Instagram- og Facebookkonti, er meget mere end stemningsfotos. Det er billeder på en ny tid og på solidaritet, som den tager sig ud i dag, i et nyt århundrede. Et løfte om at nye tider er ankommet. Fordi det, der betyder noget, er, at vi gør det sammen. ●

P

Psykologernes
fagmagasin

Nr. 5 | 2018 | 4. årgang

Magasinet udgives af Dansk Psykolog
Forening og udkommer 12 gange om året.
Medlem af Danske Medier

Dette nummer: 19. maj
Næste nummer: 16. juni

Redaktion
Ulrikke Moustgaard, redaktør
Henning Due, journalist
Heidi Strehmel, bladsekretær/annoncer
Ansvarshavende ifølge medieansvarsloven:
Claus Wennermark
Kontakt: p-magasin@dp.dk

Dette nummer
Forside: Asbjørn Sand
Trykplag: 11.761
ISSN 2445-6322: P (print)
ISSN 2445-6330: P (online)
DK ISSN: 0901-7089
Design og layout: Laura Silke
Tryk: Jørn Thomsen Elbo A/S

Annoncer
Job- og produktannoncer:
DG Media
T: 3370 7694
epost@dgmedia.dk
(skriv "P-magasin" i emnefelt)

Rubrikannoncer
Heidi Strehmel, bladsekretær
T: 3525 9706, p-magasin@dp.dk

Annoncdeadlines
Nr. 6: 08.05 (produktannoncer) & 28.05
(job- og rubrikannoncer). Udgivelse: 16.06
Nr. 7: 06.06 (produktannoncer) & 25.06
(job- og rubrikannoncer). Udgivelse: 14.07
Nr. 8: 12.07 (produktannoncer) & 30.07
(job- og rubrikannoncer). Udgivelse: 18.08

Abonnement
1.465 kr + moms
p-magasin@dp.dk

Udgiver
Dansk Psykolog Forening
Stockholmsgade 27
2100 København Ø
T: 3526 9955
www.dp.dk

Trykt med vegetabiliske farver på
miljøgodkendt papir.

Artikler i P udtrykker ikke nødvendigvis
Dansk Psykolog Forenings synspunkter.

